

ابزار دستیابی به نظم اداری / کارمندان امین وقت مردم باشند

یک مسلمان متعهد موظف است وقت مردم را از تباهی حفظ کند و چنان که او باید کارگزاری امین در مال باشد لازم است کارمندی امین در وقت نیز باشد.

خبرگزاری مهر-یک مسلمان متعهد موظف است وقت مردم را از تباهی حفظ کند و چنان که او باید کارگزاری امین در مال باشد لازم است کارمندی امین در وقت نیز باشد.

از راه‌های رسیدن به نظم اداری بازرسی و ارزش‌یابی یا بازرسی معلوم می‌گردد چه کسی کارهای خود را به نیکی انجام می‌دهد و ارباب رجوع را با رضایت پاسخ می‌گوید و چه کسی از انجام دادن مسئولیت‌های خویش سرباز می‌زند و سبب نارضایتی مردم می‌گردد. بنابراین ارزشیابی و بازرسی باعث می‌شود هر فرد خویش را پاسخگوی مسئولیت کارهای خود بداند و در انجام دادن مسئولیتش سستی و سهل انگاری نکند.

ارزشیابی و بازرسی از دو راه ممکن است: مستقیم و غیر مستقیم. مستقیم به وسیله مدیر و غیر مستقیم از طریق بازرسان مخفی صورت می‌پذیرد.

آزمودن کارگزار

از دیگر مصادیق نظم در مدیریت اداری آزمودن کارگزار است پیش از آنکه به او کاری واگذار شود. امام علی(ع) می‌فرماید: اطمینان به هرکس، پیش از آزمودن، کوتاه فکری است.

یکی از مصادیق مهم نظم در مدیریت اداری این است که مسئولیت‌ها را به اهل آن واگذاریم. بی‌نظمی مدیران و کارگزارانی که با ارباب رجوع سروکار دارند و آنان را با وعده‌های امروز و فردا، سرگردان و در نتیجه، نسبت به نظام حکومتی بدبین و ناراضی می‌سازند بسیار زیان‌بار است. تهدید و توبیخ، هر کارگر یا کارگزاری را که کارهای مردم را به عهده دارد موظف می‌سازد که نظم در کار را رعایت کند و بی‌موقع وعده ندهد و از هنگام مقرر نیز نگذرد همان‌طور که یک مسلمان متعهد باید حال مردم را از تباهی حفظ کند موظف است وقت مردم را نیز از تباهی حفظ کند و چنان که او باید کارگزاری امین در مال باشد لازم است کارمندی امین در وقت نیز باشد.

تنها وفای به امانت در مال محترم نیست، بلکه رعایت امانت در همه چیز اعم از خون و مال و آبرو و دیگر حقوق مانند وقت و عمر نیز شایسته و بایسته است.

تأمین منافع مادی

از دیگر ابزار دستیابی به نظم و انضباط اداری تأمین کارگزاران از لحاظ حقوق و مزایای مادی است و اگر کارگزاری از نظر مادی تأمین شود دست به خیانت نمی‌زند و یا احتمال آن بسیار اندک خواهد بود، اما اگر نتواند هزینه زندگانی و خانواده خود را فراهم کند چه بسا به گرداب خیانت گرفتار می‌آید و این کار چه بسا از لحاظ فردی و اجتماعی به حال جامعه بسیار زیان‌آور خواهد بود و این فرد خود و جامعه را به تباهی می‌کشانند و اعتماد و امنیت اجتماعی را از همگان سلب و آسایش و آرامش اجتماعی افراد را به خطر می‌اندازد.

پس باید حقوق و منافع مادی کارگزاران تأمین شود که این کار آنان را به اصلاح کردن خود توانا می‌کند و از خوردن آنچه مربوط به زیردستان است بی‌نیاز می‌کند.

تنبیه و تشویق کارگزاران

مجازات خطا کاران و خیانت گران در بی‌انضباطی و تخلف از مسئولیت‌ها باعث عبرت دیگران می‌شود و نظم و انضباط را بر دستگاه اداری حاکم می‌سازد، بنابراین کیفر بی‌انضباط ها، یکی از لوازم دستیابی به نظم و انضباط اداری است همان‌گونه که تنبیه خطاکاران در دستیابی به نظم و انضباط اداری نقش بس مهم دارد، تشویق افراد شایسته ولایق از نقش بزرگی برخوردار است. امام علی (ع)

می‌فرماید: خطاکار را به وسیله پاداش به نیکوکار تنبیه کن.

هرگز نباید با افراد نیکوکار و بدکار به طور یکسان برخورد کنیم چون اگر این طور برخورد کنیم چه فرقی بین افراد نیکوکار و بدکار وجود دارد و این باعث تشویق بدکاران در کارهایشان می‌شود و کار زشت خود را همچنان ترغیب می‌کنند و باعث می‌شود نیکوکاران در مورد کارهای نیک خود بی میل شوند، پس باید هر کدام را بنا بر کاری که انجام داده‌اند تشویق و تنبیه کنیم.

بدیهی است برای دستیابی به نظم و انضباط اداری باید تمهیداتی اندیشید. پس باید در کارهای افراد تأثیرگذار کاوش و رسیدگی کرد و بازرس‌های درستکار و وفادار تعیین کرد که به امورات سازمان‌ها و ادارات مختلف رسیدگی شود که به کارهای مردم در وقت مقرر پاسخ دهند تا از سرگردانی و نارضایتی مردم جلوگیری به عمل آید و کارگزاران را به امانت اداری و حسن وظیفه شناسی تشویق و ترغیب کنند و در برابر کوتاهی افراد آنان را به موقع مؤاخذه و بازپرسی کنند و همه این عوامل به وسیله قانون حل شدنی است و شرف و ارزش انسان‌ها در تبعیت از قانون است که همان تقوا است قانون برای اجرا و برقرار شدن نظم اجتماعی عادلانه به منظور پرورش انسان مهذب است و اگر همه گروه‌ها و نهادهایی که در کشور هستند اگر به قانون خاضع بشویم و اگر قانون را محترم بشماریم هیچ اختلافی و بی‌نظمی پیش نخواهد آمد.